Lieta Nr.1A29017420/21
ECLI:LV:RLPT:2020:0911.1A29017420.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2020.gada 11.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska izskatījusi rakstveida procesā /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – iesniedzējs) sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk – iestāde) 2020.gada 20.maija lēmumu Nr.20/17-256474,

Aprakstošā daļa

konstatēja, ka 2020.gada 22.aprīlī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas bataljona Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors I.Lapiņa sastādīja iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VM028406 par to, ka 2019.gada 5.janvārī plkst.19.30 vadītājs, vadot transportlīdzekli, Latvijas Republika, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Audi A6, Cēsu novadā, Cēsīs, pa Dzelzceļa ielu, virzienā no Valmieras ielas puses uz Jāņa Poruka ielas pusi, un transportlīdzekļa vadītājam nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesības (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), līdz ar ko pārkāpa Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 28.panta pirmās daļas 4.punkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{4}panta 6.daļas 1.punktā. Iesniedzējam piemērots naudas sods 280 EUR apmērā.

Minēto administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja un ar iestādes 2020.gada 20.maija lēmumu Nr.20/17-256474 atstāts negrozīts 2020.gada 22.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.VM028406.

2020.gada 15.jūnijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par iestādes 2020.gada 20.maija lēmumu Nr.20/17-256474.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka tika sastādīts protokols par to, ka 2020.gada 5.janvārī plkst.19.30 vadīja transportlīdzekli Cēsu novadā, Cēsīs pa Dzelzceļa ielu, virzienā no Valmieras ielas puses uz Jāņa Poruka ielas pusi bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām. Minētajam pārkāpumam nepiekrīt, jo minētajā laikā, minētajā vietā neatradās. Lūdz atcelt lēmumu. Pamatojoties uz Latvijas APK 279. un 280.pantu.

Ar iestādes lēmumu tika atstāts spēkā sākotnējais lēmums, uzskatot, ka notikusi pārrakstīšanās kļūda. Savukārt iesniedzējs uzskata, ka sākotnējais lēmums nav labots, jo jaunu lēmumu nav saņēmis. Iesniedzējs uzskata, ka joprojām pastāv sodīšanu nepieļaujoši apstākļi.

Ar 2020.gada 19.jūnija Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2020.gada 2.septembrim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti paskaidrojumi un lūgumi.

Motīvu daļa

Saskaņā Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL, kas spēkā no 01.07.2020.) 4.panta pirmo un ceturto daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Administratīvā pārkāpuma procesa kārtību nosaka tā procesuālo tiesību norma, kura ir spēkā procesuālās darbības izdarīšanas brīdī. Savukārt šā likuma Pārejas noteikumu 2.punkts nosaka, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Iepazīstoties ar iesniedzēja sūdzību, tiesa atzīst, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2019.gada janvārī iesniedzējam nebija transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Strīds ir par to, vai 2020.gada 5.janvārī iesniedzējs atradās administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2020.gada 20.maija lēmuma Nr.20/17-256474 pamatojumu, tiesa atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus.

Atbilstošai Latvijas APK 8.panta pirmajai un otrajai daļai persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Saskaņā ar CSL 28.panta pirmās daļas 4.punktu (redakcijā 01.01.2019.-22.05.2019.) aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja vadītājam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.[4]panta 6.daļas 1.punktu (redakcijā 30.11.2018.-12.04.2019.) par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas); uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt trīsdesmit *euro*.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta trešās daļas 5.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Saskaņā ar šā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Atbilstoši šā panta vienpadsmitajai daļai, ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Šā panta piecpadsmitā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 16.daļu šajā kodeksā un citos likumos noteiktajos gadījumos administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona), kura nesastāda administratīvā pārkāpuma protokolu, iegūtās ziņas par faktiem fiksē atzinumos, apskates protokolos un citos dokumentos, kas iegūti administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.

Ņemot vērā norādītās likuma normas, tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un citos lietā esošajos dokumentos ir fiksētas Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, un nepiekrīt iesniedzēja sūdzībā norādītajiem argumentiem par inkriminētā administratīvā pārkāpuma neesamību. Tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem, to kopumā, pēc likums un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (*Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts*).

Kā izriet no lietas materiāliem, ne sākotnējā stadijā, ne sūdzībā tiesā, iesniedzējs neapstrīd pašu faktu, ka 2019.gada 5.janvārī vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

Savukārt vērtējot iesniedzēja norādi, ka pieļautā pārrakstīšanās kļūda nav labota un iesniedzējs nav vadījis transportlīdzekli protokolā norādītajā vietā un laikā, tiesa norāda, ka Latvijas APK neparedz izdot jaunu lēmumu, labojot pieļautu pārrakstīšanās kļūdu.

Tāpat vērtējot lietas materiālus to kopsakarā ir saprotams, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir sastādīts par 2019.gada 5.janvārī notikušo un lietā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, kā to savā ziņojumā apstiprina gan inspektore I.Lapiņa, gan norādīts iestādes lēmumā. Līdz ar to nav šaubu, ka iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

Tiesai nav pamata apšaubīt Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektores I.Lapiņas 2020.gada 22.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu, un citus lietā esošos pierādījumus, kas sastādīti pamatojoties uz ziņām par faktiem, ko policijas darbinieki ieguva, pildot savus tiešos darba pienākumus un atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas ziņas, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki sniegtu nepatiesu informāciju, nolūkā aprunāt pie administratīvās atbildības saucamo personu, nepatiesi norādot uz viņa vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Turklāt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 11.daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Lietā nav iegūti pierādījumi iesniedzēja sniegtajiem argumentiem. Tāpēc tiesa iesniedzēja rīcību vērtē kā nolūku izvairīties no administratīvās atbildības un soda, jo ceļu satiksmes dalībnieka pienākums ir transportlīdzekli vadīt atbilstoši likuma prasībām.

Ņemot vēra minēto, tiesa tāpat kā iestāde atzīst, ka 2019.gada 5.janvārī plkst.19.30 Cēsīs iesniedzējs vadīja transportlīdzekli AUDI A6, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), ar ko ir pārkāpis CSL 28.panta pirmās daļas 4.punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[4]panta 6.daļas 1.punktā.

Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesa atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim un nesaskata iespēju iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Turklāt tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē procesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvās pārkāpuma lietas lietvedību un izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12]panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesa izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka iesniedzēja sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti, līdz ar to sūdzība ir noraidāma, savukārt iestādes lēmums ir likumīgs, tāpēc atstājams spēkā.

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumu un tieslietu ministra vadlīnijām rajona (pilsētu) un apgabaltiesu darba organizēšanai tiek mainīta sprieduma paziņošanas un pārsūdzēšanas kārtība.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, AAL 4.panta pirmo un ceturto daļu, Pārejas noteikumu 2.punktu tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2020.gada 20.maija lēmumu Nr.20/17-256474.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2020.gada 20.maija lēmumu Nr.20/17-256474,

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska